

πορον μη γαρ φασιν εἶ) ἡ δὲ δὴν λέγουσι, A
 ἡ ὅ γινώσκον ἀτελές πρὸ τῆς ἀγαθῆς ἐξέ ποτε
 ἡ πρὸ ἀτελοῦς ἡράων ἔχειν δευτέρων εἶ) ὅπ
 ἡ πρὸ πνευ φαύλων ἡ δὴν αἰ) ἀγαθῶν οὐδέ
 ποτε ἐν φαύλοισι εἶ) πάλιν οὐκ ἐν ἀπαισιν
 ἐλθέμεται, καὶ γὰρ ἐν τῷ φαύλῳ καὶ ἐν τῷ ἀκα
 θάρτῳ, καὶ ἐν τῷ εὐφροῦ, καὶ ἐν τῷ σοφίᾳ πρὸ τῆ
 ἀγαθῶν ἀμάρτυς ὅτι τοῖς φαύλοισι, καὶ οὐ πο
 λυκαίνοισι καὶ ὅπτι οὐκ ἀπαισιν ἡδονῆν, πρὸ τῆ
 ἀγαθῶν κρείττων, καὶ ὅπτι ἐμπόδιον τῷ περὶ
 τῆν τὰ κρείττα τῶν καλοῦσιν εἶ) καλῶν, ἐκ
 αὐτῶν εἶ) ἀγαθῶν. πορον μη οὐκ πορον τὸ
 πορον μη εἶ) ἡ λυσιτεροῦ πορον τῶν γινώσκον, καὶ
 περὶ τῶν τῶν λόγων τῶν τῶν λυσιτεροῦ, δια τὸ μὴ
 ἀλλοτῆ εἶ) ἔστι γὰρ πορον μη οὐκ πᾶσαι ἡδον
 ῆν γινώσκον. ἡ γὰρ ἀπὸ τῶν θεωρεῖν ἡδονῆν γινώ
 σκον, ἐκ εἶ) γινώσκον. οὐδὲ τῶν ἀκούσιν καὶ
 ἡ πρὸ τῶν ἀκούσιν. οὐ γὰρ ἐξ ἐνδεῶς γινώσκον, ὡς
 C
 πρὸ τῶν ἀλλοτῶν, εἶ) ἐκ τῶν φανερῶν, ἡ πρὸ τῶν
 ἀπαισιν μη γὰρ ἐξ ἐνδεῶς καὶ ὑπερβολῆς γινώσκον
 τῶν, τῶν ἡ τῶν ἐνδεῶν ἀναπληροῦσιν, ἡ τῶν
 ὑπερβολῆς ἀφαιρεῖται. διὸ γινώσκον δουεῖ εἶ).
 ἡ δὲ ἐνδεῶς καὶ ὑπερβολῆ, λυσιτεροῦ. λυσιτεροῦ
 ἐνδεῶς εἶ) ἡδονῆς γινώσκον. ὅπτι δὲ γὰρ τῶ
 ἐδὲν καὶ ἀκούσιν καὶ ἀπαισιν ἐκ εἶ) ἔστι
 πορον μη ἀκούσιν, οὐδέ ἐξ ἐνδεῶς τῶν ὅρων, ἡ
 τῶν ἀπαισιν, πορον μη ἀκούσιν, ὁμοίως δὲ καὶ
 D
 ὅπτι τῶν διανοίας ὅτι θεωρεῖται τῶν ἡδονῶν ἀπαι
 σιν πορον μη ἀκούσιν, εἶ) εἶ) ἡ τῶν ἡδονῶν, (ὡς
 λόγος, ὁ αὐτῶν εἶ) δια τῶν ἡδονῶν ὅπτι γινώ
 σκον, ἔστι ὅ γινώσκον, ἡ ἐκ εἶ) γινώσκον. αὐτῶν
 εἶ) ἀγαθῶν. πρὸ τῆ) ὅλοι ἐκ εἶ) ἐνδεῶς ἡδονῆ
 γινώσκον. ἐξ εἶ) γὰρ αὐτῶν αἰ) ἀπὸ τῶν φανερῶν καὶ πρὸ
 ἡδονῶν ἐκ εἶ) γινώσκον. ἀπὸ τῶν φανερῶν οὐ
 E
 ταύτης φάσκοντες εἶ) τῶν ἡδονῶν γινώσκον.
 εἶ) γὰρ, ἐπειδὴ τῶν πορον μη ἀκούσιν γινώσκον γί
 νε) ἡδονῆν, δια τῶν γινώσκον εἶ) ἔστι εἶ) ἐπει
 δὴ γὰρ εἶ) τῶν πορον μη ἀκούσιν τῶν ἡδονῶν ἀπαι
 σιν πορον μη ἀκούσιν ἐνδεῶς, τῶν μόρον
 τῶν τῶν πορον μη ἀκούσιν ἐνδεῶς, ἡ ὅ γινώσκον
 αὐ
 τῶν, καὶ ἡ ἐνδεῶς, ἔστι ἡδονῆν δια τῶν ἀπαι
 σιν πορον μη ἀκούσιν ἐκ εἶ) τῶν μόρον τῶν τῶν πορον μη
 ἀκούσιν ἐνδεῶς, ἡ δὲ τῶν ἀπαισιν, οὐκ ὅ γινώσκον εἶ)
 F
 τῶν ἡδονῶν, τῶν τῶν πορον μη ἀκούσιν ἀπαισιν
 τῶν δὲ τῶν πορον μη ἀκούσιν, ὁμοίως οὐκ
 εἶ) πρὸ τῶν ἀπαισιν οὐκ εἶ) σῶμα, ὅπτι
 τῶν τῶν ἡδονῶν, ἡ δὲ τῶν πορον μη ἀκούσιν.

Primū itaq. dicimus, quod nōnulli ferūt
 voluptatem in numerum bonorum non
 venire existimantes. Aiunt nanque primō
 ortum esse voluptatem. At ortum, quidā
 imperfectum: bonum potest, imperfe
 cti locum nunquam obtinere. Secundo lo
 co, Voluptates esse quasdam improbas: ac
 improbitatem, nunquam bonum admit
 tere. Rursus quōd signatur in omnibus.
 Nam & malo, & improbo, & fere, & cicurū
 B
 siue pecudi deputatur: at bonū, malis im
 misceri, nefas, & ne quidem multis cōmune
 est. Quōd q. non potentissimū, voluptas
 at bonum, potentissimū. Quōd q. honesta ag
 gendi, sic impedimentum. Nam quod hon
 est? Primū igitur primo occurrendum,
 de ortu, ratiōque diluenda, quōd neutri
 quam vera sit. Est igitur in primis non om
 nis voluptas, ortus. Nam quæ ab inspi
 ciendo voluptas gignitur, ortus non est:
 nec ab audiendo, & olfaciando. Neque en
 C
 nim ex egestate procreata, quemadmodū
 in aliis, vt ex comedendo, vel bibendo.
 Hæc nanque ex egestate, & redundan
 tia fiunt, aut saturando egestatem, aut re
 dundantia auferendo, ideo ortus esse ven
 dentur. At egestas, & redundancia, ægritudo:
 igitur ægritudo hic, vbi ortus voluptatis.
 Atqui in spectando, & audiendo, & ol
 D
 faciando, non est vt ægritudo antecedit:
 nemo siquidem spectando delectatur, aut
 olfaciando, prius tristatus est. Itidem im
 cogitatione: potest enim contemplanti
 rem aliquam, delectatio esse citra præcedentem
 ægritudinem: & proinde fuerit
 voluptas aliqua, quæ ortus non est. Quod
 si voluptas (vt eorum dicitur oratio,) ideo
 bonum non est, quia ortus: estque volu
 ptas aliqua quæ ortus non est: fuerit vti
 que bonum, voluptas. Atqui in totum non
 est voluptas ortus: nam neque quæ a com
 E
 edendo, & bibendo voluptates, ortus:
 dici possunt. Verūm hallucinantur, qui
 has voluptates ortus esse perhibent. Putat
 siquidem, quoniam prolatis rebus, vel in
 ter sumendum cibum gignitur voluptas, ob
 hoc ortum esse: sed non est: quandoquid
 dem enim est pars animæ quedam, qua ob
 lectamur: simul prolatis, quibus indigeamus,
 rebus, ea pars animæ, quæ aus exercetur,
 & mouetur, oblectatur. Atqui motus
 F
 ipſus, & exercitiū, voluptas est: quōd cum
 prolatis rebus ea pars animæ exercetur,
 aut propter ipſus actionem, ortum esse
 censent voluptatem: quōd certa sit rerum
 prolatio, animæ tamē pars, incerta: perinde
 quod id sub sensum eadat, nō autē animæ